

NIEUWSBRIEF

N°121 | JULI · AUG · SEPT | 2020

YFN

40 JAAR YOGA FEDERATIE VAN DE NEDERLANDSTALIGEN IN BELGIË

YOGA FEDERATIE VAN DE NEDERLANDSTALIGEN IN BELGIË vzw • V.U. Herman Seymus, Heideaan 41 bus 5, B2547 Lint - P209219

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

INHOUD

NUMMER 121 - 2020

40 JAAR YOGA FEDERATIE VAN DE NEDERLANDSTALIGEN IN BELGIË

INTERVIEW IN HET KADER VAN 40-JARIG BESTAAN

- 4** Interview met Bert Poelman
- 6** Interview met Leo Fonteyn
- 12** Interview met Nārāyana
- 15** Interview met Ātma Muni

TIJDSLIJN

- 8** Inleiding Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België

AGENDA

- 11** Practicum, yogales en huiskamer mantra's

Wat over mijn levensloop als voorzitter van YFN...

Dat is uiteindelijk een ingewikkeld verhaal om te vertellen. Toen ik nog 14 jaar was las ik voor de eerste maal iets over yoga in het weekblad van de Gazet van Antwerpen, waar mijn ouders op geabonneerd waren. Dat sprak mij onmiddellijk aan, waarom weet ik niet. Het woord yoga riep iets sluimerend wakker geloof ik. Ik heb al de afleveringen zorgvuldig bijgehouden en ben op eigen houtje de houdingen die erin stonden beginnen te beoefenen. Wie de schrijver was weet ik nog steeds niet. Niet lang nadien sprak de leraar Frans over de vader en zoon van de muziekacademie die yoga beoefenden en leerling waren van Yehudi Menuhin. Toen ik meer informatie vroeg vermeldde hij gewoon dat ze dagelijks op hun hoofd stonden. Toen begon de echte zoektocht die mij voor de rest van mijn leven steeds geboeid heeft.

Sindsdien is het nooit opgehouden, eerst het werkje Sport en Yoga van Selvaraj Yesudian, maar dat sprak mij niet aan, later kwam een Franstalig werk van Eva Ruchpaul, waar ik meer belangstelling voor de werking van yoga kreeg, de praktijk met de combinatie van adem en houdingen sprak mij meer aan, dan kwamen er de werkjes van J. Devondel en uiteindelijk ben ik mij gaan verdiepen in de benadering van J.M. Déchanet, die ik dan eveneens op het eerste Internationale Yogacongres in 1967 in Brussel sprak. Tijdens dat Internationale Yogacongres kwam ik eveneens in contact met DVL uit Aalst via hun secretaresse Sita die mij iets later in contact bracht met de gebroeders Mertens.

Pas vanaf dan is yoga eigenlijk in een stroomversnelling gegaan en heeft het een centrale plaats in mijn leven gekregen. Ik was in 1967 tot het besef gekomen dat ik niet de enige in België was die er door geboeid was. In 1968 na een lang gesprek met Lucien Mertens was ik helemaal verkocht. Ik had eindelijk gevonden wat ik al een hele tijd zocht. Tijdens de vele weekends had de vorige voorzitter, Roeland fauconnier, reeds meerdere malen gepolst of ik lidmaatschap van het bestuur wel zag zitten. Ik heb uiteindelijk toegehaapt en ben in het bestuur van YFN gestapt als verslaggever. Ik wist niet waar ik aan begon, het was een hobbelig parcours waarbij ik vaststelde dat er nog heel wat te leren viel. Tijdens een weekeinde van YFN in Blankenberge werd ik tijdens de algemene vergadering van maart 2005 tot voorzitter van de YFN gebombardeerd. Ik merkte al snel dat er tijdens de vergaderingen heel wat spanning en onderliggende onenigheid was in het bestuur. Mijn opdracht was die te doen afnemen door eerst en vooral naar de verzuchtingen van de bestuursleden te luisteren.

Nu, op het einde van mijn mandaat, met een aantal minder elegante voorvallen tijdens de periode van de Covid-19 crisis, heb ik moeten vaststellen dat ik nog steeds heel wat te leren heb bij het ontwikkelen van mijn diplomatische vaardigheden. Te strikt in de leer zou ik dat willen noemen. Mijn opvolger zal het over een andere boeg moeten gooien, naar een verjonging gaan van de YFN en een andere benadering volgen dan ik tot hiertoe heb gedaan. Een mens is nooit te oud om bij te leren. Nu is er een andere omgeving met andere eisen, beperkingen. Een uitdaging waarbij mijn opvolger buiten het bestaande kader zal moeten tewerk gaan. Eén troost heb ik: yoga vindt steeds zijn weg.

Uw allen genegen

Suman
Voorzitter YFN

Interview Bert Poelman, lid van de Belgische Yoga Federatie en tweede secretaris van de Yoga Federatie der Nederlandstaligen in België

Door Nadine van Treeck

Voor het eerst ben ik met het woord 'yoga' in aanraking gekomen toen ik 14 jaar was. In die tijd las ik graag biografieën van personen die in het onafhankelijkheidsproces van hun land een rol gespeeld hadden. In Afrika was dat bijvoorbeeld Kwame Nkrumah in Ghana. Op een bepaald moment was ik een biografie aan het lezen van Ghandi en daarin kwam het woord yoga voor. Dat moet omstreeks 1961 geweest zijn. Het woord op zichzelf en wat het zou kunnen inhouden intrigeerde me enorm. Internet bestond nog niet en ik ging dus op zoek naar boeken over yoga.

Het eerste boek dat ik gevonden had, was 'Sport en Yoga' van Selvarajan Yesudian. Het boeide mij zo dat ik het verscheidene keren herlezen heb. De titel van het boek is verraderlijk en verkeerd want over sport gaat het totaal niet. Yogabegrippen zoals prāṇa, prāṇāyāma, āsana kwamen er uitgebreid in aan bod. Dan ben ik verder op zoek gegaan en heb ik boekjes van Rāma Polderman gevonden. Boeiend waren ook de werken in het Frans van pater Déchanet, een benedictijn, van de abdij van Zevenkerken in Brugge. Hij leefde toen als kluizenaar in de Franse Alpen. Hij belichtte de

āsana's ook vanuit de Christelijke spiritualiteit. Āsana's probeerde ik in die tijd op mijn eentje uit met behulp van de weinige boeken die me ter beschikking waren. Toen ik 16 of 17 jaar oud was werd ik lid van de Belgische Yoga Federatie. Met de toenmalige voorzitter André Van Lysebeth heb ik nog gecorrespondeerd over yogathema's. Ook Solange/Savitri De Meyer, de laatste voorzitter van de toen nog unitaire yogafederatie, heb ik - mede door onze bewondering voor Swāmī Satchidānanda - later leren kennen.

Op mijn 21ste ben ik naar Congo getrokken om er in het onderwijs te gaan werken. Tijdens het tweede jaar aldaar kregen we een nieuwe directeur, een Canadees. Op een bepaald moment ontdekte ik dat hij yoga deed en ik vroeg om aan te mogen sluiten. Dagelijks rond 16 uur deden we drie kwartier yoga. Het was de klassieke Rishikesh serie. Hij had nog in Canada les gevolgd bij Swāmī Viṣṇu-Devānanda, een leerling van Swāmī Śivānanda. Meteen zat ik op het spoor van Rishikesh en Swāmī Śivānanda. Na twee jaar keerde ik terug naar Gent. Dan ben ik les gaan volgen bij Piet Meyvaert, de volkse en authentieke yogapionier in Gent. Via hem heb ik ook de gebroeders Mertens leren kennen, o.a. Theo. Daarna ben ik les gaan volgen bij Eric Gomes. Misschien herinnert hij zich nog dat ik het eerste schoenenrek in zijn nieuw centrum op de Muinkkaai heb geschilderd. Ook daar heb ik kansen gekregen om zelf eens les te geven, op basis van zijn aanwijzingen natuurlijk.

Toen ik 25 jaar of 26 jaar oud was, ben ik de yoga academie in Aalst gaan volgen. De Divine Life Society kende ik al van daarvoor. Ik was al een paar keer naar voordrachten geweest van Swāmī Satchidānanda van Virginia. Die vond ik een boeiende yogi. Omdat ik in het onderwijs stond vond ik de didactiek waarmee hij een publiek

kon bespelen interessant. Daar genoot ik van en zal ik ook wel van geleerd hebben. Ik heb op de Yoga Academie les gekregen van Nārāyana en Śiva Kieken.

Toen was het tijd om examen af te leggen maar ik voelde mij daar niet klaar voor. De Bhagavad-Gītā en de Yoga Sūtra's van Patañjali begreep ik niet echt. Ondertussen begon Amanda Denaux in Brugge een yogaleerkrachtenopleiding. Nu is dit de school van Maria Clicteur. Dit was opnieuw beginnen van voor af aan, maar mij bood het de gelegenheid hetgeen ik in Aalst had gehoord te beginnen begrijpen. Bovendien nodigde ze veel gastsprekers uit, zoals Claude Maréchal, Bernard Bouanchaud, Babacar Khane, Gérard Blitz, Jean Herbert, Desikachar. Soms werd met hen een yogaweekend voor ons in het Brugse georganiseerd. Ik deed er vijf jaar over om de opleiding daar te voltooien. Onder het voorzitterschap van Leo Fonteyn behaalde ik mijn diploma van de Yoga Federatie. Ondertussen hield ik wel contact met Yoga en Vedānta Aalst door o.a. ook voordrachten van Swāmī Chidānanda bij te wonen. Ik ben Rāma Saenen opgevolgd als secretaris tijdens een yogaweekend - misschien was het toen nog een yogadag van de Y.F.N. - te Bellem. Toen waren er ongeveer 200 leden. Enkele uren later hadden al enkele nieuwe leden ingeschreven. Een 10-tal jaren heb ik de ledenadministratie gedaan, de weekends georganiseerd, de verslagen van de vergaderingen gemaakt en nog meer van dat. Toen ik de overdracht naar Hélène Rondou deed waren er toch wel 495 à 500 leden. In die tijd hadden we ook soms reeds een 100 -tal deelnemers op de yogaweekends.

Op een bepaald moment nam Leo Fonteyn me mee naar een vergadering in Roosendaal voor het begin van het Tijdschrift van Yoga. Stichting Yoga Vedānta (met Gert-Jan Overdijkink) was daar de sponsor van het tijdschrift.

Roeland Fauconnier werd toen penningmeester van de Stichting Yoga Publicaties en ik werd... secretaris. Ook deze taak heb ik jaren uitgeoefend. Annelize Festen werd de eerste redactrice van het Tijdschrift voor Yoga. Later werd Roeland ook nog voorzitter van de Yoga Federatie en waren we vaak onderweg van de ene vergadering naar de andere. Een boeiende tijd. Zo heb ik - in het kader van mijn bezigheden voor het tijdschrift voor yoga - Indra Devi kunnen ontmoeten en spreken op een voordracht die ze gaf.

Van mijn 25ste tot mijn 52ste heb ik yogales gegeven in Wondelgem, waar ik nog woon. Nadien heb ik nog een 10tal jaar yogales gegeven aan leerlingen op mijn middelbare school. Ik denk dat ik een soort 'free style' yoga gaf maar toch wel authentieke yoga.

Ik heb eens een yoga seminarie gevolgd in Zinal met Swāmī Satchidānanda. Op een gegeven moment vroegen deelnemers of ze niet geïnitieerd konden worden. Dat sprak mij toen ook wel aan. Ik volgde de voorbereidingen en toen na een paar dagen de ceremonie zou beginnen stonden we in een rij. Na een tijdje heb ik spontaan een stap opzij gezet en ben uit de rij gestapt.

Een tiental jaar geleden ben ik voor het eerst naar India gereisd. Ik wou mijn innerlijke reis van zovele jaren eens geografisch afleggen. Mijn echtgenote was mee. We begonnen met het bezoek aan de crematieplaats van Gandhi omdat het lezen van zijn biografie me op het spoor van yoga bracht. Dan ging het naar Varanāsi dat in mijn yogabeleving en vooral in die van mijn vrouw een speciale plaats had ingenomen. Echt waar, toen we daar in het hotel de sleutel van onze kamer kregen, had onze kamer net hetzelfde nummer als ons huisnummer. Redelijk betekenisvol vond ikzelf. Het was als spiritueel thuiskomen. Dan trokken we naar Bodhgaya om eer te betuigen aan Boeddha die ik op mijn 18de had ontdekt via mijn yoga-interesse. Vervolgens ging het naar Rishikesh. De hatha-yogales die ik daar bijwoonde heeft me doen beseffen dat hetgeen ik in Aalst bij de gebroeders Kiekens heb geleerd, dat het zeer authentiek was en dat ik voor yoga zelf eigenlijk niet naar India moest. Toen we op een dag de kutir langs de Ganges waar Swāmī Śivānanda jaren had gemediteerd verlieten, werden we benaderd door een Swāmī die tegen een mij nieuwe variant van een bekende mantra herhaalde terwijl hij me aankeek en me via zijn lichaamstaal aangaf die mantra te herhalen, wat ik deed. Ik herhaal die mantra nog en beschouw die ontmoeting als een informele initiatie. Later ben ik met mijn dochter nog naar Allahabad gereisd tijdens een Kumbha Mela. Ook een hele belevenis.

Op een gegeven moment werd ik pedagogisch begeleider voor een 20-tal scholen over gans Vlaanderen, waar ik veel verplaatsingen voor deed. Ik gaf toen ook nog halftijds les op mijn technische school. De combinatie van mijn professioneel werk en vrijwilligerswerk voor de federatie en het tijdschrift was niet langer combineerbaar. Zo ben ik dan uit het bestuur van de Yoga Federatie gestapt.

De Yoga Federatie zou moeten blijven bestaan om yoga te faciliteren op een eigentijdse, authentieke manier, maar ook luisterend naar de tekenen van de tijd en gebruik makend van de middelen van deze tijd. Voor sommige mensen is yoga een deel van hun pad. Het is een enorme verrijking. Zelf beoefen ik nog elke dag yoga, zing ik mantra's, bestudeer ik de Schriften.

Om op het yogapad vooruitgang te maken - vermoed ik toch - moet je wel ergens met het denken klaar zijn, eventueel door de grenzen van het denken met schade en schande beleefd en ervaren te hebben. Als je deze ervaring kunt plaatsen, dan kun je binnen de grenzen van het denken heel creatief en leuk aan de slag gaan.

Voor de komende generatie yogi's hoop ik dat ze zich verdiepen in de Schriften op een niet dogmatische manier en dat men de traditie levend kan houden en kan doorgeven. Ik zou wensen dat allen die aan yoga iets kunnen hebben, yoga ook ontmoeten in hun leven en dat allen die aan yoga iets hebben yoga ook zouden omarmen.

Ooit stond ik eens te liften omdat mijn auto stuk was. Ik had in geen twintig jaar nog gelift. Er stopte tot mijn verbazing spoedig een bestelwagen, een oude Bedford. Er zit een kerel achter het stuur met dreadlocks en piercings. Ik vroeg of ik een eindje kon meerijden. Dat kon. Hij bedient de versnellingspook en die beweging trekt mijn aandacht. Aan de voet van de versnellingspook zie ik een prentkaart liggen met de afbeelding van Krishna. Ik vertel hem dat ik ook wel wat met Krishna heb omdat ik aan yoga doe. Ah, zegt hij, en achter mij aan de wand hangt Siva. Dan vertelt hij dat hij hier een half jaar werkt en dan een half jaar naar India trekt. Hij suggereert me ook zelf naar Rishikesh te gaan, naar de international capital of yoga hè. Een lang gesprek was niet mogelijk want na 4 km was ik in de buurt van mijn werk. Ik stap uit en de bestelwagen rijdt verder. Ik kijk naar de weggrijpende bestelwagen en zie dat de kleur van de bestelwagen Kṛṣṇa-blauw was. Kort nadien kwam het me voor dat het was alsof Kṛṣṇa, de wagenmenner, mij een lift had gegeven en me opdroeg naar Rishikesh te reizen waar ik dan later die Swāmī ben tegengekomen die mij die mantra voorzei. De puzzelstukken zijn op een inspirerende manier op hun plaats gevallen, lijkt me.

Babacar Khane, een Senegalees die in Frankrijk leeft. Tussen haakjes net even oud als Nārāyana Kiekens. Hij was klassiek yoga geschoold maar als Afrikaan legde hij zich ook toe op de yoga van de farao's, de verticale yoga. Door middel van de studie van de hiërogliefen bracht hij deze yogavorm opnieuw tot leven.

Interview Leo Fonteyn, hij wordt op het einde van dit jaar 94 jaar

Door Nadine van Treeck

Een stukje geschiedenis van de Belgische Yoga Federatie

Oorspronkelijk ben ik van Brussel afkomstig. In 1960 ben ik naar Antwerpen gekomen omdat ik adjunct was bij Nutricia. Ik heb André Van Lysebeth voor het eerst ontmoet in 1959, toen vertelde hij me dat hij ging proberen om yoga te groeperen.

Op de eerste vergadering in 1964 heb ik Rāma, Paul Meganck, Pierre Brel, Nārāyaṇa en Śivā leren kennen, het was in een zaal boven een café op de Leuvense steenweg. Daar werd beslist om yogascholen op te richten in 1967. Daarna is er het congres in Brussel georganiseerd, en nadien is er nog een congres geweest in Mons. In 1971 was er een Ministerieel Besluit om Nederlands en Frans apart te houden. De Belgische Yogafederatie is opgehouden te bestaan iets voor 1980. Er werd een Waalse en een Nederlandstalige Federatie opgericht.

Iedereen wilde in die tijd scholen oprichten om de wildgroei tegen te houden, en om kwaliteitsyoga door te geven. In Brussel met André Van Lysebeth, in Gent met Eric Gomes in Luik met Claude Marechal, in Namen met Jean Pierre Radu, in Henegouwen met Paul Meganck werden scholen opgericht. Dit om yogaleraars te vormen door de Belgische Yoga Federatie. De groepen samen vormden ongeveer 84 yogaleraars. Er werden toen āsana's en filosofie gegeven. Het stond toen nog in zijn kinderschoenen in het begin maar het groeide uit door bij elkaar les te gaan volgen en elkaar te bekritisieren. Daaruit zijn de andere scholen ontstaan en die zijn er nu nog.

Zelf gaf ik yogales in het cenakel aan de Kerk van Elsdonk te Edegem, een zijkapel van de kerk en in Antwerpen in een turnzaal op de Belgiëlei. In het weekend gaf ik les aan ouders van gehandicapte kinderen van Katrinahome en Fabioladorp. Ik was lid van de

Belgische Yoga Federatie tot aan de splitsing in 1980. De bedoeling was dat Solange De Meyer, voorzitter, een overkoepelende functie zou hebben tussen Vlamingen en Walen maar dat is niet echt gelukt. Het was moeilijk in die tijd want de Walen verstonden geen Nederlands, er was sprake van ontdubbelen, anderen noemden het splitsen. Het was niet de bedoeling om een communautaire kwestie te creëren.

Yoga Federatie der Nederlandstaligen in België (1980 tot nu)

Binnen de Yoga Federatie der Nederlandstaligen was ik eerst lid van de Raad van Beheer en daarna 8 jaar voorzitter gedurende de periode 1982-1990. Er was in het begin niets na de splitsing, buiten de naam, we waren in 1980 met zeven leden voor de oprichting. Tijdens de vergaderingen was er vaak ruzie. Er is nooit een bijeenkomst geweest zoals het moest. Altijd kwamen eerst de meningsverschillen op tafel in alle hevigheid. Ik heb ooit eens gezegd als de Ṛṣi's en de Swāmī's jullie moesten horen, ze zouden het hunne ervan denken. Ik probeerde altijd te benadrukken dat er verschillende strekkingen zijn binnen yoga en dat is onze rijkdom, daar moet je rekening mee houden om naar buiten te komen. Iedere school die ontstond, had ook zijn eigen strekking.

Ondanks het feit dat ik meer neigde naar Yoga en Vedānta als strekking heb ik me echter nooit vastgepind in één richting, ik wilde alles uitproberen en stond open voor alles. Ik was wel geïnspireerd door André Van Lysebeth. Hij was mijn eerste contact. Zeventien keer ben ik naar Zinal in Zwitserland geweest. Ik heb les gevolgd bij Desikachar. Ik werkte op een neutrale basis. Iedereen vindt zijn weg. Ik vind mijn weg door naar iedereen te luisteren. Ik heb aan de voeten gezeten van Satchidānanda

en vele anderen, maar ben mijn eigen weg blijven volgen. Het had mooi geweest als iedereen elkaar had kunnen respecteren, ieder had zijn eigen weg, met respect voor de ene en de andere, de top blijft hetzelfde.

Er is een slogan het 'hier en het nu': dat was in die tijd niet het geval. Iedereen had helaas zijn 'ik'.

Waar zou de Yoga Federatie in kunnen groeien naar de toekomst toe en welke boodschap heb je?

De openheid, als de openheid en de verbondenheid er niet is, zijn ze sektarisch bezig.

Boodschap voor de komende generatie yogi's

Dat ze allemaal in sereniteit en met geduld hun eigen weg volgen. Elk zijn individuele weg. Meditatie is een zeer persoonlijke weg. Doe wat je kunt. Meditatie is een groot woord, het dekt zoveel zaken. Geen angst hebben. Zitten, ongeacht hoe, de perfectie komt onderweg, het is een weg te vergelijken met een bergbeklimming. Op de basis is het plat en je gaat stilaan meter per meter naar boven. Je kunt niet mediteren en er direct zijn. Je moet je weg afleggen. Je kunt je āsana's doen, tot je de verhouding kent. Je moet eerst de spanningsvelden wegwerken, prāṇāyāma doen, concentratie van de adem tot je dat moe bent om terug te komen tot meditatie, zo raak je op de top.

Elke dag doe ik nog mijn oefeningen, ondanks mijn 94 jaar. Van ver trekt het er niet op want mijn bewegingen zijn beperkt geworden. Ik werk nu in

de richting van, met de mogelijkheden waarover ik beschik. Het is eigenlijk allemaal eenvoudig, te eenvoudig om het serieus te nemen.

Hoe zie je yoga op wereldvlak?

We zijn begonnen met yoga in de jaren 60. De yoga is sinds 1947, toen India onafhankelijk werd, stilaan naar het Westen overgewaaid. Het heeft zijn weg gevonden en hoe de evolutie van yoga zich verder zal ontwikkelen, dat weet niemand op voorhand. Al diegenen die vandaag de dag zitten en proberen te mediteren die moeten het doen en doorgeven wat ze kunnen. Dat ze de yoga sūtra's van Patañjali in praktijk omzetten. We zijn al zo lang bezig en zijn niet gestopt, we hadden geen goedkeuring van niemand. Het vindt zijn eigen weg, als de tijd rijp is dan komen de mensen naar voren die er moeten zijn. De groep die momenteel yoga beoefent daar komen alle elementen naar voren om yoga te bestendigen. Je moet er niet naar zoeken, laat ze maar komen. Yoga is al duizenden jaren oud, maar dat is een rekbaar begrip, men ziet niet op duizend jaar. Laat yoga maar zijn weg gaan, yoga moet yoga blijven en het zal zijn weg wel vinden. Van Lysebeth zei altijd: *"Elke leraar verdient zijn leerlingen en zo is er werk genoeg."*

Inleiding Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België (1980-2020)

De Yoga Federatie der Nederlandstaligen in België werd opgericht op 7/12/1980 en bestaat dit jaar 40 jaar. Reeds sinds de jaren 60 was er een synchroniciteit, op verschillende plaatsen in België kwam er Yoga op. Die eerste yogabeoefenaars hebben elkaar ontmoet binnen de Belgische Yogafederatie en besloten een Nederlandstalige Yoga Federatie (YFN) te stichten.

In 1980 waren er zeven oprichters. Voorzitter Lucien Mertens (Ātma Muni), secretaris Kiekens Jozef (Nārāyana), penningmeester Gomaar Gys (†) en de bestuurders Saenen Eduard (Rama †), Solange De Meyer, André Van Lysebeth en Leo Fonteyn.

Nārāyana
Ātma Muni
Rama Saenen

Voorzitter: Paula De Nève

Paula is bij yoga terecht gekomen vanuit gezondheidsredenen. Steeds weerkerende bronchitis bracht haar tot yoga en ze is nooit meer van het yogapad afgeweken. Ze begon yoga te beoefenen bij Gomaar Gys en André Van Lysebeth. Ze werkte haar vorming als yogadocent af met het examen voor de middenjury destijds in Brussel. Ze gaf ook les bij Gomaar en begin jaren 1980 stak ze al haar energie en enthousiasme in het Opleidingsinstituut dat ze altijd heeft gekoesterd. Het onderwijzen, het dichte contact met de zoekende leerling, het zien groeien van mensen, het zien ontluiken van nieuwe yogadocenten is altijd de grote motivatie geweest. Yoga heeft in het leven, in het hart van Paula, een ontzettend grote plaats ingenomen. Ze is daarom ook zo dankbaar dat, Hade - haar dochter - dit erfgoed verder kan zetten en doen groeien. *"Ik doe dit absoluut niet alleen want de pioniers waartoe Paula zeker behoort, bestaan niet meer echt, toch niet in die vorm als we eerlijk zijn. Momenteel wordt het Instituut gedragen door een team dat samen sterk staat en in dezelfde richting kijkt. Dit is de mooiste verwezenlijking die we heel graag opdragen aan onze spirituele Moeder Paula van het Instituut!"*

1990

1991

Secretaris: Bert Poelman

Een 10-tal jaren heeft hij de ledenadministratie verwerkt, de weekends georganiseerd, de verslagen van de vergaderingen gemaakt en nog meer van dat voor de YFN. Bij zijn overdracht waren er toch wel 495 à 500 leden. In die tijd waren er reeds een 100-tal deelnemers op de yogaweekends. Tevens was hij jaren secretaris voor het Tijdschrift voor yoga.

Voorzitter en penningmeester: Roeland fauconnier

Hij was met yoga begonnen door artikels te lezen in het zondagsblad van de krant: "Het volk van Gent", die werden gepubliceerd door de gebroeders Mertens. Hij was een goede manager en boekhouder.

Voorzitter: Leo Fonteyn

Binnen de Yoga Federatie der Nederlandstaligen was hij eerst lid van de Raad van Beheer en daarna 8 jaar voorzitter gedurende de periode 1982-1990. Er was in het begin niets na de splitsing, buiten de naam.

Secretaris: Kiekens Jozef (Nārāyana)

In de jaren zestig werden ze benaderd door Erik Gomes om aan te sluiten bij de Belgische Yoga Federatie. De broer van Nārāyana was daar geen voorstander van, maar Nārāyana kon hem ervan overtuigen dat men geen inbreng heeft als men zich afzijdig houdt. Ze dachten dat ze buitenbeentjes waren, maar het werd spoedig duidelijk dat ze in een wereldwijde trend zaten. Swāmī Śivānanda organiseerde kort na de onafhankelijkheid van India van 9 september tot 8 oktober 1950 een All-India-and-Ceylon Tour. De mensen kwamen in massa naar hem toe. Zijn optreden haalde het internationale nieuws en Yoga verspreidde zich in geen tijd over de hele wereld. Ze stichtten, door hem geïnspireerd, einde 1962 Yoga Vedanta Aalst.

1982

Penningmeester: François De Smet

François De Smet had yoga al ontdekt in de jaren '60. Hij volgde toen les bij Eric Gomes. In de jaren '80 deed hij yoga bij Roeland fauconnier, die eerst penningmeester en later voorzitter van de YFN was. François was beroepsmatig met financies en informatica bezig in het bedrijfsleven. Roeland zocht een opvolger als penningmeester zodat hij het voorzitterschap kon opnemen. In 1993 volgde François Roeland op. Hij bleef uiteindelijk die taak meer dan 20 jaar uitoefenen en hij paste zijn kennis uit het bedrijfsleven toe op de YFN.

Secretaris: Miet Quintens

Miet was al heel lang met yoga bezig en haar taak binnen het gemeentehuis maakte dat zij geboeid was om de taak van secretaris op zich te nemen. Toewijding, administratieve zin, accurate opvolging waren kwaliteiten die ze onze Federatie kon bieden. Een frisse blik door de bril van iemand buiten het milieu hebben zeker meegebracht dat een aantal items binnen de Federatie leven kregen en op gang werden gebracht. Veel te vaak wordt de taak van secretaris onderschat en veel te weinig blijven we stil staan bij hoeveel administratie er te verwerken valt! Graag veel dank aan Miet voor haar stukje in de schakel!

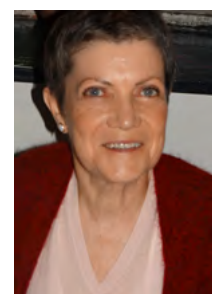
1994

2005

Voorzitter: Herman Seymus (Suman)

Suman was al sinds zijn veertiende geboeid door yoga. Al jarenlang geeft hij les aan de academie voor yogaleraren te Mechelen, waar hij tevens de cursus gevorderden en satsang geeft tot nu. Suman is lid en bestuurder van de YFN en werd in 2005 tevens voorzitter van de YFN tot op heden. Hij was lid van het diploma comité, bestuurder, secretaris-generaal van de EYU. Zijn gedrevenheid, rust en zijn overgave maakte dat velen onder ons graag in zijn midden vertoefden. Hij was een uitstekende voorzitter en is een ervaren yogi. Zijn mantra: yoga vindt wel zijn weg!

2006

Secretaris: Héléne Rondou

De collega's bestuurders vroegen me met wat aandrang om de taak van secretaris op te nemen. We zullen je helpen, zeiden ze. Ik ben hen dankbaar voor het vertrouwen en de samenwerking.

Penningmeester: Fabienne De Croo

Rond de periode dat ze afstudeerde als Yogaleraar in Aalst in 2001 begon ze met de verslagen te maken van de vergaderingen van de Yoga Federatie. Dat was een super manier om het reilen en zeilen te leren kennen van de Federatie. Zo is ze ook in Zinal beland, wat ook zeer verrijkend was/is. Rond 2013 heeft François De Smet de fakkel van penningmeester aan haar doorgegeven. Het is een boeiende job met uitdagingen. Het positieve: je bent in compagnie van ervaren Yogi's; keerzijde van de medaille: je komt jezelf tegen en zo groei je verder. Wat niet altijd makkelijk is, maar wel verrijkend. Voor zij die een extra uitdaging willen aangaan, echt welkom, de Federatie kan nog steeds vrijwilligers gebruiken.

2014

Ondervoorzitter: Gert Vliegen

Als afgevaardigde van het 'Vormingsinstituut voor Yogadocenten' te Zolder heeft hij vanaf dag één - dat hij hoorde over een Yoga Federatie - de belangrijke functie van deze Federatie ingezien. Enerzijds bewaakt dit overkoepelend orgaan de kwaliteit van het onderricht van de duizenden jaren oude yogatraditie uit India, anderzijds is het een organisatie voor en door de leden. Het is dé plaats bij uitstek voor o.a. yogadocenten om in verbinding te gaan met elkaar. Door elkaar te leren kennen, te inspireren en kennis met elkaar te delen, groeien we meer op het mooie pad dat yoga ons biedt. Hij is dan ook dankbaar dat hij in co-creatie verder mag bouwen aan deze boeiende en groeiende organisatie.

2016

Secretaris: Nadine van Treeck

Als dank voor de jaren onderricht die ze in de academie van Mechelen heeft ontvangen nam ze de taak op als bestuurder, voor het typen van de verslagen en 2 jaar later als secretaris van de YFN. Een niet eenvoudige taak om de waarde en kwaliteit binnen het 40-jarig yogalandschap te bewaken. Het is een voortdurend zoeken naar het evenwicht binnen een Yoga Federatie, yogi's, yogadocenten, leden, opleidingsdocenten, bestuurders en de beweging en veranderingen die deze teweegbrengen.

De ruimte die er ontstaan is in dit coronajaar zal beslist beweging en verandering teweegbrengen binnen de Yoga Federatie. De behoefte om samen een sterke, verbindende groep te vormen wordt meer en meer duidelijk en lijkt onontbeerlijk, anderzijds blijft yoga steeds een individueel proces. Stof genoeg om mee aan de slag te gaan voor de volgende generatie de komende jaren.

2017

WORKSHOPS - VAKANTIES - OPLEIDINGEN - YOGALES - MANTRA - VORMING - FILMAVOND

1. Bijscholing voor yogadocenten

BIJSCHOLING YOGADOCENT VOOR KINDEREN

Te Bertem

Lerares: Leen Demeuelaere

Vzw Kreakatau

admin@kreakatau.be - 0485/02 05 20

www.kreakatau.be

BIJSCHOLING ZWANGERSCHAPSYOGA 'YOGA BIRTH'

Collegebaan 49 te Melle, Gent

Lerares: Lut Louisa Van Melle

lut.van.melle@telenet.be

www.zwangerschapsyoga-en-opleiding.be

2. Vormingen

HUISKAMER MANTRA ZINGEN

Elke eerste vrijdag van de maand (20u00)

Nazareth

roos.13letters@telenet.be - 0478 31 04 61

MEDITATIEVE YOGALES

Één zondag per maand (10u00-11u30)

Yogacentrum Shraddhâ te Loppem, Brugge

maria.clicteur@skynet.be

DOORLOPENDE VORMING IN HET TRADITIONEEL RECITEREN VAN VEDISCHE TEKSTEN

Eén zaterdagmiddag per maand (14u00-17u00) te Herentals

Leraar: Flor Stickens

flor.stickens@wanadoo.fr - 014/21 06 76

www.sevayoga.be/agenda

JAAROPLEIDING VOOR MANTRAZANGER EN JEZELF BEGELEIDEN OP INDIAAS HARMONIUM

Start 17/10/20 te Brugge

Infosessies: mei en september 2020

Leraars: Marc Citroen en Katrien Van Reybrouc

Info@hetontdekkingshuis.be - 050 67 52 74

www.hetontdekkingshuis.be/jaaropleiding-mantrazanger/

3. Opleidingen tot yogaleraar

VIERJARIGE 500 UREN SOMA YOGA LERARENOPLEIDING

Leraar: Alberto Paganini (hoofdleraar)

Steinerschool Brugge

Inkom Boudewijnlaan (hoek Astridlaan)

info@yogasoma.be - 050-364936

www.yogasoma.be/yoga-opleiding

VIJFJARIGE OPLEIDING TOT YOGALERAAR

Start 19/09/2020 (09u00-13u00)

Yoga Academie te Mechelen

Leraar: Ātma Muni Mertens

Shri Yogeshwarananda Yoga Mahavidyalaya vzw

atma.muni@telenet.be - 0486/53 95 59

VIJFJARIGE OPLEIDING TOT YOGALERAAR

Vormingsschool Viniyoga Herentals

Infonamiddag 08/05/21, start 9/10/2021.

Leraar: Flor Stickens

info@sevayoga.be, www.sevayoga.be - 014 21 06 76

VORMINGINSTITUUT VOOR YOGADOCENTEN

Start 12/09/20 (08u00-13u30) te Heusden-Zolder

gianhade@skynet.be - 0495/54 55 47

www.yogazolder.be

Wegens de huidige coronapandemie kunnen activiteiten afwijken of niet plaatsvinden; gelieve de desbetreffende websites te raadplegen voor verder nieuws

Interview met Nārāyana voor het 40-jarig bestaan

Donderdag 27 juni 2019. Nārāyana werkte lang voor de ASLK tot hij op pensioen ging.

Door Nadine van Treeck

Hoe ben je in contact gekomen met de Belgische Yogafederatie (BYF)?

De Belgische Yogafederatie werd gesticht door André Van Lysebeth, Eric Gomes, Jean Claude Maréchal, Pierre Brel en Jean Pierre Radu. We werden benaderd door Eric Gomes met het verzoek of ook wij wilden aansluiten. In 1967 en 1969 organiseerde Van Lysebeth twee Yogacongressen in Brussel. De 2000 zitplaatsen waren de hele week bezet. Dat was het enthousiasme dat er toen was. Het ging vooral over het knopen maken met het lichaam.

André Van Lysebeth zag het tweede Yogacongres veel te groot en het werd een financieel fiasco. Een persconferentie in het Hotel Metropole in Brussel: *“Je moet de pers lokken met spijs en drank”*, zei André. Mijn broer, Swāmī Satcidānanda en ik waren er, Van Lysebeth was er, dood nerveus. Er stonden een groot aantal gevulde champagneglazen opgestapeld in torenvorm, echt vakmanschap, er stonden schotels klaar vol amuse gueules. Er kwamen drie verslaggevers opdagen. Er was ook simultaanvertaling. Het maakte de kas van de federatie leeg. En het ergste was dat Pierre Brel zich terugtrok ten gevolge van de malversaties, zoals hij het noemde. Hij deed zelf geen Yoga, maar hij kwam naar de vergaderingen met zijn secretaresse om zijn vrouw Usha Brel een plezier te doen.

In 1962 hadden we een afdeling gesticht van The Divine Life Society, Rishikesh, India. We gaven al van in het begin een maandblad uit. Ik schreef daarin onder andere over de bezoeken van Swāmī Satcidānanda. Gérard Blitz, een Antwerpse Jood, die voor de oorlog met zijn ouders naar Frankrijk was gevlucht, stichtte de Europese Yoga Unie (EYU) in 1971. Hij bezocht voordien alle bestaande Yogafederaties in Europa. Toen ik hoorde dat hij Nederlands sprak, stuurde ik hem ons maandblad. Hij vroeg wie die Swāmī's waren over wie ik schreef en of die naar de Internationale Yogaweek in Zinal zouden willen komen. Swāmī Satcidānanda ging direct akkoord, maar hij liet aan Blitz weten dat hij graag kwam, maar dat hij ook mij

moest uitnodigen. Jarenlang heb ik zodoende lesgegeven in Zinal tot Gérard Blitz stierf. Ik ben ook een aantal jaren lid geweest van het vijfkoppig comité dat de EYU bestuurd. We vergaderden elke maand een dag in Parijs.

Op het einde van de jaren zestig organiseerde de BYF een cursus voor Yogaleraren. De twee promotoren waren André Van Lysebeth en Eric Gomes. Ik gaf de les Yogafilosofie. Onze penningmeester was een kapper. Die kon zich op zaterdagvoormiddag onmogelijk vrijmaken. We schreven ons in op voorwaarde dat onze penningmeester ook mocht deelnemen. We zouden hem de lessen doorgeven. Ze gingen akkoord, maar op het einde van het eerste jaar braken ze hun woord en mocht hij niet deelnemen aan de examens. Uit solidariteit trokken we ons terug. In 1969 begonnen we zelf een Yoga Academie. Ik heb me van kritiek nooit iets aangetrokken. Ik probeerde het juiste ding te doen. De vruchten dragen zorg voor zichzelf.

Het bleef in de BYF bij één cursus. André Van Lysebeth en Eric Gomes hadden verschillende meningen over de te volgen koers. Volgens Van Lysebeth heeft de wetenschap alles te leren van Yoga. Ik ga met hem volmondig akkoord. Het standpunt van Gomes was dat Yoga zal zijn mét de wetenschap of dat het niet zal zijn.

Waarom werd de BYF gesplitst?

Er waren dubbel zoveel Vlamingen als Walen in de vergadering, maar we spraken Frans. Een paar Vlamingen, en zeker niet de meest interessante, stuurden aan op een splitsing. Die kwam er spijtig genoeg ook. Ik schoot met de Walen beter op dan met de Vlamingen. Het wordt me niet altijd in dank afgenomen als ik het zeg, maar de waarheid is de waarheid. Gomes, kon de splitsing niet aanvaarden en haakte af. André Van Lysebeth kon ik altijd wel waarderen. Ik vond het jammer toen hij zijn voorzitterschap moest afgeven. Een van de redenen was zijn vrouw, die haar mond niet kon houden in de algemene vergadering wat voor veel wrevel zorgde. De grootste Yogi was Pierre Brel, al deed hij geen Yoga. Pierre Brel zei altijd tegen André dat hij de kritiek naast zich neer moest leggen, maar dat

kon André niet en zijn vrouw deed daar altijd nog een schep bovenop. Voor het tweede Yogacongres maakte hij een lijst van Yogaleraren die overal te lande al Yogales gaven. Ik gaf hem een lijst met zeven namen. Op de lijst die werd gepubliceerd stonden maar drie van die zeven namen. Ik vroeg hem waarom. Hij antwoordde dat zeven te veel is *“voor een boerengat als Aalst”*. Dat was zeker niet bevorderlijk voor de goede verstandhouding.

Ātma Muni was de eerste voorzitter van de Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België (YFNB). De volgende voorzitter was Leo Fonteyn met mij als secretaris. Daarna werd Roeland Fauconnier voorzitter. Daarna Suman, het zal een groot verlies zijn als die er niet meer is, want Suman is democratisch, hij luistert naar de mensen. In het begin draaide de Yogafederatie vierkant, de uitnodigingen kwamen nooit op tijd. De activiteit was al voorbij voor we op de hoogte waren. De man die de Yogafederatie op de rails zette was Bert Poelman. Hij deed prachtig werk. Alles werd prima georganiseerd.

Gérard Blitz gaf geld uit als water. We vergaderden ooit in één van de mooiste hotels van Montreux. Ik zei hem ooit: *“Dat moet toch allemaal zoveel niet kosten.”* Hij antwoordde: *“J'ai ma fortune personnelle.”* Hij kreeg leukemie en was maanden doodziek. Blitz was stichtend lid van de Club Med. De EYU huurde het hele hotel van de Club Med in Zinal met personeel en al de eerste week van september. Fauconnier is gaan praten met Club Med: ofwel gaan we failliet als Federatie ofwel scheldt u ons een deel van de schulden kwijt en we zullen de rest betalen en dan kunnen we opnieuw beginnen. Het gebouw van de Club Med is later verkocht. De plaatselijke middenstand wou dat de Yogaweek in Zinal bleef, want dan hadden ze daar nog een extra week om hun boterham te verdienen. De internationale Yogaweek vindt sedertdien plaats tijdens de laatste week van augustus.

Hoe kwam je zelf in contact met Yoga?

Op mijn veertiende kreeg ik een

voedselvergiftiging, die me bijna het leven kostte. Tijdens een kijkoperatie zei de chirurg: *“Uw buikvlies is gescheurd, uw darmen zijn verkleefd met uw buikwand. U mag van geluk spreken dat u nog leeft.”* Ik hield er een chronische darmontsteking aan over. Jaren had ik buikloop en krampen. Ik diende 18 maanden in de Belgische Marine. Mijn tijd op de mijnenveger M910 was fysiek nogal zwaar. Ik had in die 18 maanden dan ook maar één aanval.

In 1958 ben ik getrouwd. Mijn vrouw kon lekker koken en dat vergde zijn tol: de kwaal kwam in volle galop terug. In 1959 stond in De Vooruit, nu is dit De Morgen, een artikel over Yoga en het weldoende effect van Yogahoudingen. *“Heeft u een zittend leven? Doe Yoga.”* stond er in hoofdletters. Er stond ook een bon bij om aan te sluiten en zonder dat ik het wist, had mijn vrouw me ingeschreven en betaald. De cursus viel in de bus en daar stonden 2 Yogahoudingen in, de voorwaartse buiging zittend en de

werken. De ruggenmergzenuwen sturen dan goede, duidelijke boodschappen aan de hypofyse. De hormoonklieren werken als een orkest, de dirigent is de hypofyse. Een van mijn leerlingen zei: *“Mijn hypofyse is weggenomen, er stond een tumor op.”* Een orkest kan ook spelen zonder dirigent, maar de muziek zal naargelang zijn. Er zijn de hypothalamus en de epifyse in de hersenen, de schildklieren in de hals, de thymus achter het borstbeen, de eilandjes van Langerhans of het endocriene gedeelte van de alvleesklier, de bijnieren, de eierstokken en de teelballen. Als de hypofyse goede bevelen krijgt van het zenuwstelsel geeft ze goede boodschappen door aan de andere endocriene klieren en uw gezondheid zal er sprongen op vooruitgaan.

Na een jaar stopte de cursus. De auteur was omgekomen in een auto-ongeval. We behielpen ons met het boek Yoga van Rama Polderman. In de literatuurlijst van dat boek vonden we de naam Swāmī Sivānanda, India. Met niet meer adresgegevens dan dit schreven we

INTERVIEW 40-JARIG BESTAAN

film Siddhartha naar een roman van Herman Hesse. Hij leerde er Swāmī Satcidānanda kennen. Hij was zo onder de indruk dat hij de Swāmī uitnodigde naar Europa en Amerika. De Swāmī verbleef in het Hotel Napoleon in Parijs en kwam met de trein naar Brussel Zuid. Hij had in Rishikesh de adressen gekregen van leden in het Westen. We stonden op die lijst en ook ene Princes d'Aerenberg, maar die was stokoud en stuurde de brief aan Van Lysebeth. De Swāmī kwam naar Aalst. Van Lysebeth vroeg waarom hij niet veeleer naar Brussel kwam. Het antwoord was: *“De uitnodiging van de mensen van Aalst getuigde van meer verlangen naar hulp. U stuurde me een business proposition”.* Het jaar nadien organiseerde André Van Lysebeth een congres en was de Swāmī weer 14 dagen in Aalst. In 1968 kregen we van hem een spirituele naam.

Welke vormingen geef je binnen de Yoga Academie in Aalst en wat vind je daarin belangrijk?

Yoga is een levenswijze. Het begint bij

“Dwepen is eigen aan de mens. Je kunt beter dwepen met iets wat je verheft.”

voorwaartse buiging staand. In de cursus stond: *“Sta met de benen gestrekt en buig voorover zover je met gemak kunt, ontspan dan zo goed mogelijk en probeer er hier en nu bij te zijn. Je moet je adem niet sturen, maar adem door de neus, je longen weten hoe ze in de gegeven omstandigheden moeten ademen. Als je zover bent, tel dan tot 15 en kom dan overeind. S' anderendaags tel je tot 30 en elke dag doe je er 15 tellen bij tot 180 tellen. Heb je dat bereikt, buig dan een beetje dieper en herbegin met 15 tellen.”*

Binnen de drie maanden was mijn chronische darmontsteking genezen zonder ooit terug te keren. De eerste week al voelde ik me veel beter. Ik dacht: *“Dat kan niet, ik maak mezelf iets wijs.”* Maar de verandering zette zich door. Ik moest elke dag met de fiets naar het station. De eerste kilometer was bergop. Toen ik bovenkwam, stond ik in het zweet, voelde ik mijn hart heftig bonzen en was ik buiten adem. Na een tijd zweette ik niet langer overvloedig, voelde ik mijn hart niet meer en ik was ook niet langer buiten adem. De cursus gaf een verklaring: als je vooroverbuigt, trek je de wervels uit elkaar en komt er een verhoogde doorbloeding op gang naar het ruggenmerg. De ruggenmergzenuwen slorpen dat zuiver slagaderlijk bloed op en worden sterk. Vermits je probeert om er hier en nu bij te zijn gaan de zenuwen ook minder chaotisch

hem en een brief en kregen binnen de veertien dagen een antwoord. Swāmī Sivānanda, had in 1936 The Divine Life Society gesticht in Rishikesh aan de Ganges. Hij raadde ons aan een afdeling te stichten. Dat deden we einde 1962.

In 1966 kwam Swāmī Satcidānanda naar Aalst. Hij was hoofd van The Divine Life Society in Kandi in Shri Lanka. De Amerikaanse regisseur Conrad Rooks maakte er opnamen voor zijn

de vragen: Waarom zou je Yoga gaan doen? Wat is het doel van Yoga? Wat zijn de moeilijkheden? De moeilijkheid is je eigen geest. Als je het doel en de hindernissen kent, moet je er iets aan doen. Dit is de praktijk. Het belangrijkste is dat men iets doet met hart en ziel. Yogis hebben daar een woord voor: Bhakti, devotie. Dwepen is eigen aan de mens. Je kunt beter dwepen met iets wat je verheft. Swāmī Sivānanda, zegt in zijn Song of Abhyas (Lied van de oefening): *“Just as curd,*

paapad, achaar, chutney goad the tongue to eat more kitchari; so also Japa, Kirtan, Satsang, Svadhyaya develop Bhakti miraculously."

Kitchari is basis voedsel. Het is rijst gekookt met stukjes peulvrucht. Om er meer van te kunnen eten, doe je er allerlei smaakmakers bij. Hoe kun je Bhakti ontwikkelen? Door Mantra Japa (herhaling van een Mantra), wat je geest concentratie leert, door Kirtan, (meditatief zingen), wat het medium van de wijzen is en wat je hart opent en dan door Svaadhyaya (studie van de Schriften) en dan door Satsang (samenkomen op geregelde basis met gelijkgestemde mensen). "Bhakti", zei Ramakrishna, "is een mengeling van drie soorten liefde: de liefde van een man voor zijn trouwe en toegewijde echtgenote, de liefde van een moeder voor haar kind en de liefde van een vrek voor zijn geld." "Als je die Bhakti bezit", zegt de Bhaagavatam, "wordt de Heer zelf je slaaf."

Ik bezocht de Sint-Romboutskathedraal in Mechelen. De gids zei: "De toren had twintig meter hoger moeten zijn, maar het enthousiasme was bekoeld en het geld was op." Datzelfde verhaal hoor ik ook in Yoga. Ik hoor in Aalst vaak: "Ik heb bij u nog Yoga gedaan". "Jammer dat het in de verleden tijd staat", is dan mijn antwoord. Bhakti is het geheim van het succes. Het zal ervoor zorgen dat je niet in datzelfde schuitje belandt.

"Men kan maar met succes Yoga uitdragen als men een Yogi is. De Federatie moet ernaar streven een belichaming te zijn van de oude, authentieke Yoga van de wijzen van weleer, die de Zelfverwerkelijking als doel hadden."

In de Amritabindopanishad (Amritabindoe: nectardruppel) staat: "Mana eva manoeshyaanaam kaaranam bandhamokshayoh: De geest van de mensen is voorwaar de oorzaak van hun gebondenheid en verlossing." De moeilijkheid in Yoga is je eigen geest. Hij is tevens je verlosser. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, zegt de Bijbel. In een etmaal is iedereen een tijd gelukkig en dat is in de diepe droomloze slaap. Je hebt er geen lichaam, geen geest, geen partner, geen kinderen en de wereld is er niet. Je rust er in de glorie van je wezenlijke werkelijkheid. Zodra je ontwaakt vergeet je die werkelijkheid en vereenzelvig je je weer met tal van dingen. Yoga is dat je de zaligheid waarin je rust in de diepe droomloze slaap meeneemt in het dagelijks leven. Er is een voorwaarde: je mag niet eten van de verboden vrucht. Wat is de verboden vrucht? Een mens onderscheidt zich van het dier door zijn intellect en door het feit dat hij instrumenten gebruikt. Hij kan een hemel of een hel scheppen. De vruchten van zijn intellect zijn de verboden vrucht. In de BG lees je juist hetzelfde. Krishna zegt: "Wees een verzaker van de vruchten van je handeling." Maak van je handelingen een offer. Dit is de sleutel van de hemel. We moeten gewoon het juiste ding doen. De vruchten dragen zorg voor zichzelf.

Hoe kijk je terug op 40jaar YFN?

Het was Karma Yoga. Dit is de moeilijkste Yoga, omdat je hem doet in de wereld. Je moet leren omgaan met andere ego's. Ik voelde me er niet altijd thuis, door de grote oppervlakkigheid van velen, maar als men er niet bij

is, kan men geen inbreng geven en kan men niet mee de koers bepalen. Wat aanvankelijk een ontmoetingsplaats voor Yogabeoefenaars was, werd - onder invloed van de Europese Yoga Unie na Blitz - een vereniging van regelgeving. Het heeft me ook altijd dwarsgezeten dat men exuberante bedragen neertelde voor buitenlandse gasten om dingen te komen vertellen, die we ofwel niet nodig hebben of die onze eigen mensen zelf en vaak beter kunnen brengen.

Ook de opsplitsing van het bestuur in departementen vind ik maar niets. Maar de jeugd heeft het nu voor het zeggen. De oudjes werden gebombardeerd tot erelid, met andere woorden uitgerangeerd. Maar ik neem het zoals het komt en wens de huidige bestuursleden veel goede moed. Ik waardeer hun inzet ten zeerste. Ik ben te oud geworden om me over wat dan ook nog op te winden.

Wat zou je willen, waar zou de YFN in kunnen groeien en welke boodschap heb je voor de YFN?

Men kan maar met succes Yoga uitdragen als men een Yogi is. De Federatie moet ernaar streven een belichaming te zijn van de oude, authentieke Yoga van de wijzen van weleer, die de Zelfverwerkelijking als doel hadden. Mensen hebben nu een uitgangsdag, een sportdag, een film dag,... en een Yogales dag. Dat vulgaire beeld moet veranderen. Yoga is de belangrijkste

van alle wetenschappen en van alle activiteiten. De wetenschappen houden zich bezig met iets, de anatomie met het lichaam, de sterrenkunde met de sterren, de scheikunde met de elementen enz. Yoga houdt zich bezig met jezelf. En wat is er belangrijker dan Zelfbewustzijn en dan je innerlijkheid?

Wat was jouw individueel proces als Yogi?

Ik heb altijd Yoga beoefend in de mate waarin ik het begreep. In het begin was dit lichamenlijk en later ben ik beginnen lezen. Ik had echt een afkeer van namen zoals God. Swāmī Sivananda spreekt daarover op elke bladzijde. Maar ik ben toch blijven lezen en toen dacht ik dat hij iets anders bedoelt. Hij bedoelt er 'Dat' mee dat nooit verandert en dat buiten het bereik van de geest en spraak ligt, 'Dat' wat je niet kunt kennen, omdat je zelf de Kenner bent. Je kunt het Zijn.

Als westerlingen mediteren over iets, het heelal of God of wat ook, zetten ze het stevast buiten zich. Als een waterdruppel over water zou mediteren, zou hij ontdekken: "Ik ben water." Als je over iets mediteert, zet je er middenin. Iets waar ik ook altijd veel nadruk op leg, is de verkramping van het bekken, die bij Westerlingen een groot probleem is. Dat is de reden waarom er zoveel wordt geleden aan de rug. De wervelkolom is uit balans. De verkramping van het bekken heeft drie oorzaken: de oude seksuele moraal, die van seks een zonde maakte en iets wat je in de verdomhoek zet, wordt neurotisch, met andere woorden wordt een bron van veel moeilijkheden.

De tweede oorzaak is de vrouwenblaadjes. Aanvaard jezelf zoals je bent, zeg ik altijd tegen mijn leerlingen, wees blij dat je niet één of andere vreselijke ziekte of afwijking hebt. Spiegel je niet aan de gefotoshopte modellen in de vrouwenbladen. Je bent beter dan dat. De derde oorzaak is angst. Als mensen in angst zitten dan trekken ze hun zitvlak samen. Dat wordt veroorzaakt door angst en het veroorzaakt angst. Er is een Yogahouding, Berghouding (Parvataasana) genoemd waarin je je bewustzijn uit je hoofd naar beneden kunt brengen, zodat het bekken ontspant en de angst wegebt. De Yogapsychologie begint waar de westerse psychologie eindigt. De geest werkt niet alleen in het brein. Als je inslaapt en droomt, trekt je geest zich terug in de nek. In de droomloze slaap, trekt de geest zich terug in de borst, waar ook je 'ik ben'-gevoel zit. Onder de navel zit de centrale lichaamskracht de Koendalinie. Dit is de zetel van het geheugen. Hier gebeurt belangrijk werk: voedsel wordt omgezet in lichamelijke en geestelijke energie. De wetenschap zal haar theorieën moeten herzien. Ze hebben nu wel ontdekt wat meditatie doet met je brein. Ik heb hun bewijzen niet nodig, want ik heb het ervaren; geleidelijk aan.

Yoga is mijn leven: ik zit elke ochtend om vijf uur op mijn mat voor een uur en een kwart Mantra Japa en meditatie, voor aasanas, praanaayaama, bandhas en moedraas. Mensen hebben allerlei verwachtingen. Maar die verwachtingen worden nooit ingelost. Ze worden maar ingelost als men ontdekt dat wat men zoekt dat is wat men is.

Depressie komt als het leven zinloos is: doe Yoga en je zult alles zien veranderen, begin te mediteren. Swāmī Satcidānanda kwam in 1966 bij twee van onze leden op bezoek, twee universitaires van de dikke wedde. Ze hadden juist een nieuw huis gebouwd. Ze vroegen aan de Swāmī om eens op bezoek te komen. Ze gaven hem een rondleiding in hun woning. Op het einde vroeg hij of hij de shrine room (meditatiekamer) mocht zien? *“Dat hebben we niet”,* zeiden ze. *“Mag ik zeggen waarom u geen meditatiekamer hebt”,* vroeg de Swami, *maar beloof me niet kwaad te worden?”* *“U hebt geen meditatiekamer, omdat u geen cultuur hebt”,* zei hij. Dat is de nagel op de kop. Dat is de visie van Yoga.

Gesprek met Ātma Muni over de geschiedenis van de Yoga Federatie

Door Nadine van Treeck

De Belgische Yoga Federatie (BYF) werd in 1967 opgericht. De Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België (YFN) werd opgericht op 7 december 1980.

Ātma Muni deed al aan Yoga vanaf zijn 14de levensjaar. Pas in 1955 vond hij de eerste boeken over Yoga. Tot in 1967 kende Ātma Muni niemand die aan Yoga deed buiten zijn broer (Yoga Muni) en zichzelf. Het eerste contact met een andere Yogaleraar was met Piet Meyvaert. Hij kwam een voorstelling over Yoga geven in het leger waar Yoga Muni (zijn broer) militair was. Piet Meyvaert is jarenlang lid geweest van de Belgische YF en hij vertelde dat er internationale Yogadagen werden georganiseerd in Brussel in het Congrespaleis. Ze hadden zich daar dan voor ingeschreven. Ze hadden ondertussen een klein groepje van 7 leden om te mediteren en āsana's te beoefenen.

André Van Lysebeth was de organisator van de Internationale Yogadagen in Brussel. Veel vrienden dachten dat hij er zijn broek aan zou scheuren. Tot ieders verbazing waren er meer dan 2 000 deelnemers. Tevens waren er belangrijke gastsprekers zoals: Graf von Dürckheim, Swāmī Satchidānanda, afgevaardigden van de Self- Realization Fellowship van Los Angeles, Wolter Keers en nog vele anderen. In 1968 startte Ātma Muni met het geven van Yogalessen, met een kleine annonce in het 'Reclameblad': *“Leer Yoga”* en een telefoonnummer.

Ondertussen hadden ze wel contact met de Belgische Yoga Federatie waarvan André Van Lysebeth voorzitter was en de secretaris Pierre Brel (broer van Jacques Brel). Na de statuten te hebben ontvangen hebben ze zich met hun vereniging aangesloten bij de BYF. (Tijdens het bewind van Roeland fauconnier later werden de verenigingen als lid afgeschaft en alleen nog individueel

Yoga Federatie - André Van Lysebeth, Nārāyana, Solange De Meyer, Gerard Blitz en Ātma Muni

lidmaatschap bleef mogelijk). Ātma Muni ging dan naar de Algemene Vergadering van de BYF. André Van Lysebeth merkte dat er veel mensen zomaar Yoga gaven, zoals turnleraren en andere mensen. Daaruit vloeide voort dat hij een programma voor Yogaleraren ging opstellen om dit in de BYF op te nemen en om ervoor te zorgen dat er een uitwisseling zou komen. Dit programma zou dan binnen een zekere structuur moeten gevolgd worden. Zijn voorstel toen in 1968 was om Yogaleraren te begeleiden. Het jaar daarop bleek dat het voorstel van André Van Lysebeth niet werkte.

Ātma Muni die een ander voorstel het jaar voordien had toegelicht werd gevraagd om zijn voorstel te proberen en in het bestuur te komen. Van toen af was Ātma Muni met alles bezig wat opleiding en erkenning van leraren betrof. Onder zijn impuls werden programma's die niet direct met Yoga te maken hadden, zoals bijvoorbeeld Zen niet meer ingericht met geld van de BYF. Alleen echte Yoga programma's kwamen nog aan bod.

Eric Gomes, een Gentenaar, gaf op TV lessen over Yoga, om te laten zien aan de mensen dat Yoga goed was voor de gezondheid. Hij was verbonden met de Universiteit van Gent. In 1969 startte hij samen met André Van Lysebeth seminaries op in Brussel, Gent en Namen. Met als doel om alle Yogaleraren bijeen te brengen en onderling uit te wisselen. Dit liep over 3 jaar. Daar zaten in het eerste jaar bijna 90% kinesisten in! Yoga werd vooral vertegenwoordigd door Mechelen en Aalst (Divine Life Society). Het jaar daarop waren de kinesisten verdwenen en kwamen er meer en meer Yoga-minded leraren. Vaak was er ook onenigheid over meditatie en andere zaken binnen de seminaries. Uiteindelijk werd André Van Lysebeth opgevolgd als voorzitter door Eric Gomes.

Ātma Muni bleef in de Pedagogische Raad functioneren. In 1971 werd de Europese Yoga Unie (EYU) opgericht onder leiding van Gerard Blitz. Hij was de stichter van Club Med en reisde heel de wereld rond en probeerde op die manier zoveel mogelijk Europese landen aan te sluiten bij de EYU. Gerard Blitz stelde het programma van Yogaleraren in heel Europa voor. Het laatste land waar hij naartoe kwam was België. Het was een minimum

programma dat hij kwam voorstellen. Ātma Muni stond er helemaal achter, zijn eigen programma kwam voor 90% overeen. Tantra en andere zaken werden er aan toegevoegd. Nārāyana verving Ātma Muni als hij niet naar de vergaderingen van de EYU kon gaan omwille van zijn eigen lesgeversplicht in het onderwijs.

In 1979 kwam Gerard Blitz met een voorstel van de Franse Yoga Federatie op de Algemene Vergadering. Het voorstel was dat het diploma van een Yogaleraar maar één jaar geldig was en dat er elk jaar drie bijscholingen moesten gevolgd worden om dit te bestendigen. Ātma Muni was hier niet mee akkoord. Dit was voor hem een machtsgreep en een financiële greep. Je verplicht de mensen die naar de les komen om te betalen waarmee de vormingsinstituten verzekerd waren van inkomsten. Hij vond dit immoreel.

De volgende Algemene Vergadering zou in Avignon in de Palais des Papes doorgaan. Ātma Muni riep de Pedagogische raad samen en overtuigde, na een moeizame vergadering, de leden om dit voorstel te verwerpen. Nu moest hij hiermee nog naar de EYU, die al een voorstel hadden om boekjes te laten drukken waarin dan op elke pagina drie stempels voor bijscholing per jaar konden worden gezet. Hij nam zich voor om als enig land uit de EYU en persoonlijk uit de Belgische Yoga Federatie te stappen als dit voorstel van bijscholing werd goedgekeurd. Gerard Blitz die de vergadering voorzat, begon aan zijn linkerkant alle afgevaardigden van de landen hun mening te laten zeggen. Ātma Muni kwam als laatste aan bod. Hij zei dat voor hem Yoga het waardevolste is dat India heeft voortgebracht en dat ze dit aan het verkrachten waren. Dat ze van Yoga een instituut aan het maken waren. Dat ze aan het doen waren wat er 2000 jaar geleden was gebeurd met de boodschap van Jezus, geïnstitutionaliseerd door de Kerk... *“Als de EYU dit voorstel aanneemt en dit verder uitwerkt dan zijn we het eerste land dat de EYU verlaat; dit kan ik met mijn geweten niet verantwoorden.”* Iedereen bekeek elkaar, links en rechts en dan kwamen de reacties: *“Mais on n'a pas pensé à ça... On n'a pas discuté celà, on peut pas continuer comme ça...”*

De vergadering werd afgebroken en verplaatst naar de volgende morgen. De volgende dag begon de vergadering

met woorden als: *“We kunnen dit niet goedkeuren, dit is onaanvaardbaar.”* Binnen de 5 minuten was de vergadering achter de rug! Gerard Blitz zei tegen Ātma Muni: *“Je bent een charismatische figuur.”* Voor Ātma Muni was het belangrijk dat dit voorstel verworpen werd. Toen zei Gerard Blitz: *“Ik denk dat iedereen het erover eens is dat Ātma Muni de volgende vergadering in Zinal zal voorzitten.”* De secretaris van de EYU, Patrick Tomatis, kwam in Zinal met de dagorde: punt per punt vertelde hij hoe de volgende dag moest beslist worden... Ātma Muni maakte hem duidelijk dat hij de volgende dag de vergadering zou leiden volgens zijn geweten en dat dan alle punten anders beslist zouden worden dan opgelegd. Op de vergadering werden alle voorstellen die Ātma Muni op tafel legde, goedgekeurd. Ātma Muni voegde tenslotte nog een punt aan de agenda toe en vroeg met aandrang voor een onmiddellijke beslissing. Ze zouden belangrijk zijn voor het goed functioneren van de EYU:

- De EYU mag geen gezagsorgaan zijn dat wetten kan opleggen.
- De EYU moet een raadgevend orgaan zijn.
- DE EYU is een ontmoetingspunt.

Over deze punten is fel gediscussieerd en uiteindelijk werden deze punten ook aanvaard. In de Nieuwsbrief van de verschillende landen werd dit gepubliceerd en later opgenomen in de statuten. Tot op nu bestaan deze drie pijlers nog. Ātma Muni vreest dat dit naar de toekomst toe zal verdwijnen onder toenemende druk. Er werd zelfs aan gedacht om te eisen dat een kandidaat Yogaleraar moest beschikken over een master diploma vooraleer hij een opleiding kon volgen! Dan denkt hij aan India, waar grote meesters aanwezig zijn die helemaal geen diploma hebben, maar wel ervaring.

Onder het voorzitterschap van Eric Gomes werd Ātma Muni opnieuw belast met het opvolgen van de toepassing van het Europees Minimumprogramma. Hij nam samen met zijn vervanger, Rama Saenen, de examens af in de vormingsscholen, onder andere bij André Van Lysebeth.

Na Eric Gomes is Solange de Meyer voorzitterster geworden van de Belgische Yoga Federatie. De bestuursvergaderingen waren soms heel heftig in die tijd. Ātma Muni werd

op verzoek van Solange (ik ben een vrouw en naar mij luisteren ze niet!) ondervoorzitter van de Belgische Yoga Federatie. Toen werd er ook gesproken over het aanvragen van subsidies voor de Belgische Yoga Federatie. Maar waar plaats je Yoga, het is geen sport, je zou het cultuur kunnen noemen, het was niet zo eenvoudig. Uiteindelijk werd er contact opgenomen met het Olympisch Comité en dan is de Belgische Yoga Federatie lid geworden van het Olympisch Comité onder de noemer van Yoga als niet competitieve sport.

In 1979 was België op alle vlakken communautair aan het splitsen, op politiek vlak, ook organisaties splitsten zich. Aan de hand daarvan werd binnen de Belgische Yoga Federatie daar ook over gepraat en vroegen we ons af wat wij hiermee gingen doen. Blijven we unitair of gaan we ook splitsen?

Yoga is verenigen, niet splitsen! Maar we moesten het toch overwegen, want er waren continu problemen, misverstanden. Alle Nederlandstaligen verstonden Frans, sommigen veel anderen weinig; langs Waalse en Brusselse kant was er nauwelijks iemand die Nederlands goed verstond. Dus alle vergaderingen waren in het Frans. Er zijn toen twee comités opgericht een Nederlandstalig en een Franstalig om dit te bekijken. Leo Fonteyn was daar ook bij in die tijd. Ātma Muni heeft, op aandringen van Leo het Nederlandstalig comité voorgezeten waarin toen beslist werd, na één jaar dat het beter was om te splitsen en ieder zijn eigen weg te gaan. Ook het Franstalig comité kwam tot dezelfde conclusie. De Franstalige Yoga (Claude Maréchal, Jean-Pierre Radu en in Brussel Pierre Losa) was meer technisch gericht, āsana's en prāṇāyāma's, terwijl de Nederlandstalige (Aalst, Mechelen en Antwerpen) zich vooral richtten op het spirituele vlak.

Solange De Meyer had Ātma Muni de opdracht gegeven om op de Algemene Vergadering de splitsing door te voeren. Eric Gomes was eerder tegen de splitsing. Na een geanimeerde discussie werd bij stemming toch voor splitsing gekozen. Er moest een tweede Bijzondere AV gehouden worden, want wettelijk moest 70% van alle leden dit bekrachtigen; er waren te weinig leden aanwezig op de eerste AV. Op de bijzondere AV

kon het dan met gewone meerderheid van de aanwezige leden. Eric Gomes had eerder schriftelijk bevestigd dat hij achter Ātma Muni stond maar nu wilde hij een overkoepelend orgaan (Raad van de Wijzen). Dit kon op die vergadering niet gestemd worden omdat dit niet op de dagorde stond. Ātma Muni kon een koepel alleen maar aanvaarden als die vanuit de basis gevraagd werd!

Daarna moest er een nieuwe Federatie opgestart worden. Ātma Muni heeft op verzoek van Leo Fonteyn de statuten opgesteld. Er moest toen een naam gezocht worden en men dacht aan Vlaamse Yogafederatie. Voor Ātma Muni was de naam Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België veel universeel. Er werd aan Ātma Muni gevraagd om voorzitter te worden. Maar hij was niet geïnteresseerd. Er werd dan gestemd met briefjes in een zak (zoveel briefjes als er aanwezigen waren) en er was één briefje bij met 'voorzitter'. Ātma Muni dacht: ik wacht tot het laatste dan is het briefje met voorzitter al lang weg. Er staken nog twee briefjes in de zak. Ātma Muni trok het briefje met voorzitter! Ātma Muni vroeg een tweede stemming want er was een briefje teveel in de zak. Dus de stemming was niet geldig. Er werd opnieuw gestemd, en nu moest Ātma Muni eerst trekken en hij trok opnieuw het briefje met voorzitter. Ātma Muni is dan 1,5 jaar voorzitter geweest. In de statuten was het mandaat van voorzitter beperkt tot één jaar. De voorzitter moest eigenlijk coördinator zijn en geen machtspersoon! Leo Fonteyn is daarna voorzitter geworden en heeft het voorzitterschap voor één jaar uit de statuten gehaald en is dan zelf jaren voorzitter gebleven.

Daarna werd Roeland Fauconnier voorzitter. Hij had zeker zijn capaciteiten, hij was een goede manager en een goede moderator, een goede boekhouder. Op dat moment zat de EYU met de nalatenschap van Gerard Blitz met een berg schulden. Roeland loste het schuldenprobleem op. Hij schafte het lidmaatschap van verenigingen af, kende echter weinig van Yoga zelf en bestuurdde de EYU als een manipulator! Hij rangeerde Ātma Muni uit als afgevaardigde naar de Pedagogische Raad van de EYU met als reden dat de YFN dan maar één verplaatsing moest betalen. Met als gevolg dat de Pedagogische Raad van de YFN weinig of geen informatie kreeg over de EYU.

In de jaren 90 moest het Minimum Programma herzien worden, waarop de Pedagogische Raad uitzonderlijk wel heeft kunnen reageren. De onderwerpen die op de dagorde kwamen van de Yoga weekends in die jaren waren heel beknopt wat Yoga betrof. De YFN zat toen op een verkeerd spoor qua Yoga. De programma's hadden weinig met Yoga te maken; zelfs volksdansen kwam toen aan bod. We zijn een Yoga Federatie, mensen die zijn aangesloten komen alleen voor Yoga. Hij is uiteindelijk 15 jaar voorzitter geweest maar heeft veel kapot gemaakt.

Daarna is Suman voorzitter geworden en op dat moment is Āma Muni ook terug naar de vergaderingen van de EYU gegaan. Op de eerste vergadering die Ātma Muni terug bijwoonde in Nederland, las de Spaanse Amablé, de toenmalige voorzitter van de PR het verslag van de vorige vergadering voor. Alle zinnen begonnen met 'Il faut' en 'on doit'. Daarop reageerde Gert-Jan Overdijkink van Stichting Yoga Vedanta Nederland. 'Il faut' en 'on doit' was onaanvaardbaar en moest gewijzigd worden. Daarop pikte Carlos Fiel in en herhaalde de 3 punten van de agenda van 30 jaar voordien in Zinal. Hij was de enige overblijvende uit die tijd en toen secondant van Gerard Blitz. *"k ben u nooit vergeten Ātma Muni. Wat ben ik blij dat je terug bent!"*. De EYU mag geen machtsorgaan zijn. Toen Suman (Herman Seymus) voorzitter werd, zei hij: *"Ik ga delegeren en kwaliteits-Yoga terug op de dagorde zetten."* Sommigen in het bestuur twijfelden of dit wel een goed idee was, of dat nog voldoende mensen zou aantrekken voor de Yogaweekends! Sedertdien is het aantal inschrijvingen verdrievoudigd...

In 1976 richtte Ātma Muni de Yoga-Academie (Shri Yogeshwarananda Yoga Mahavidyalaya vzw) te Mechelen op, volgens het Minimum Programma van de EYU. Sinds 1968 gaf hij basiscursussen aan volle zalen gevuld met 80 tot 90 leerlingen. Er kwamen zelfs wekelijks leerlingen van de Panne... In de jaren '90 werkte hij als reisleader voor Touring Club. Gedurende jaren deed hij grote reizen: Egypte, Jordanië, India en had hij een abonnement op Rusland. Voor Euro-Sportkampen maakte hij een paar promotiefilms en nam deel aan de sportkampen voor de jeugd overal in Europa: Hongarije, Slovenië, Spanje, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Nederland,

Groot-Brittannië en Duitsland. Dit deed hij allemaal tezelfdertijd. Hij weet niet hoe hij dit allemaal gedaan heeft. Hij had als autodidact leren werken met een Dos-computer en de beginfase van Windows. Hij was dit nog aan het leren, toen een computerschool hem vroeg om les te geven naar bedrijven toe. Hij was altijd onderweg. Hij begrijpt zelf niet meer hoe hij dit alles kon combineren!

Wat zou je willen? Waarin zou de Yoga Federatie kunnen uitgroeien naar de toekomst toe?

Dat is een moeilijke vraag; het zou wenselijk zijn dat de Yogafederatie zelfstandig blijft, geen instituut wordt. Dat het een spirituele Federatie zou blijven die mensen probeert het belangrijkste te brengen wat er in het leven kan gebracht worden. En als de Federatie onttaardt in een instituut dan wil ik daar niets meer mee te maken hebben. Dan voel ik mij daar niet in thuis. Dat is het moeilijkste evenwicht dat er bestaat: de Federatie is een vzw en moet de wetten van de vzw naleven, de staat volgen, en Yoga is geen democratisch iets. Yoga is gesteund op

zijn. Dit is ook zo met de kerk gegaan, al wat Jezus gezegd heeft, is ongebonden bevrijdend. De Kerk is een organisme, een samenleving geworden die structuren in het leven heeft geroepen en die op den duur door een gezaghebbende meerderheid, helemaal van het pad is afgeweken omdat ze het niet begrepen hebben. De leer van de apostelen, als Jezus gestorven is, en die overleveringen die Hij nagelaten heeft, zijn een lichtend voorbeeld. Daarna is dit een Godsdienst geworden... De leerlingen hebben dit willen verderzetten, de meesten hebben niet begrepen wat de inhoud ervan was en het is naar de vaantjes gegaan.

De kerk is een organisme dat volledig ontspoord is; de katholieke kerk, de Christenen in het algemeen, de orthodoxen misschien iets minder, maar evengoed. Ook de Protestanten, allen zijn van het pad afgeweken en dat is vandaag de dag in tegenstelling met wat Hij onderrichtte. Ze zeggen wat Hij zegt, maar ze doen het tegenovergestelde. Het Vaticaan is een gezagsorgaan met groot gezag en rijkdom, maar dit is helemaal niet wat Jezus predikte.

wel door Yoga genezen van ziekten, omdat Yoga inwerkt op u, op een goede manier.

Ik heb altijd het volgende gezegd: de Federatie is een nuttig maatschappelijk iets maar ik zit hier niet voor de Federatie, maar voor Yoga. Ik zit hier niet voor Yoga, maar voor het doel van Yoga, want anders zou ik geen Yoga doen. Het doel van Yoga is gemaakt om mensen tot bevrijding te brengen, tot verlichting te brengen; als er geen mensen zouden zijn heeft Yoga geen zin; dus ik zit hier voor de mensen. Het moet altijd Yoga blijven; Yoga doen is niet yogi zijn. Yoga bestuderen heeft niets te maken met Yoga doen. Het Yogapad is een individueel proces. De Yoga Sūtra bestuderen is een intellectueel proces, maar dat is helaas geen Yoga! Je moet je ratio gebruiken, ok, maar je moet vooral Buddhi ontwikkelen en Sāttvisch worden.

Als je Buddhi ontwikkelt, heb je de zintuiglijke, rationele, intellectuele informatie niet meer nodig! Je mag natuurlijk niet stoppen met je verstand te gebruiken. Er moet altijd een

"Mijn wens is dat de mensen van de Yoga Federatie ervaring opdoen zodat ze weten waarover ze spreken."

ervaringen en over die ervaringen kun je niet discussiëren. De echte ervaring is niet relatief, ze is wat ze is. Dus kun je Yoga nooit democratisch maken, maar de Federatie is democratisch.

Hoe kun je dat evenwicht bewaren?

In een democratie, waar de meerderheid gelijk krijgt als er gestemd moet worden in het bestuur, haalt de meerderheid het. En dat hoeft niet noodzakelijk de Yoga te zijn die het haalt! Het komt erop aan dit wankel evenwicht te bewaren tussen Yoga dat niet democratisch is in zichzelf, niet democratisch kan zijn, en een wettelijke vereniging die wél democratisch moet werken... En altijd zal de neiging er zijn om democratisch te zijn, de voorschriften te volgen en dat mag nooit het overwicht krijgen. Dat bewaken, zo zuiver en essentieel mogelijk en dat dan toch proberen te verdedigen met een democratisch orgaan. Dat is de bedoeling van de Federatie: Yoga bewaren van smet en vermenging; dat staat in de statuten: Yoga authentiek bewaren; wat op zichzelf niet democratisch is maar via een democratisch orgaan. Op dat vlak zie ik het pessimistisch in: want naar de toekomst toe zal dit heel moeilijk

Dat is ook de reden waarom ik tegen de theologie ben; mensen hebben dit ontwikkeld! De theologie is gebaseerd op openbaring, wat een groot woord is, maar ook op een boodschap die verlicht was. Maar de theologie heeft die verlichting eruit gehaald; allerlei tegenstrijdige begrippen naar voor gebracht... Ook de monniken in Ladakh, in Tibet; de geelkapmonniken moeten celibatair zijn, die jonge mannen, die intreden worden meestal gebruikt als seksknapen. De eerste jaren was celibaat geen verplichting, nadien wel en dan is het ontspoord. Maria Magdalena, een prosituee die zich bekeerd heeft, een boetvaardige zondares, nu wordt ze omschreven als een apostel die gelijkaardig was aan de apostelen. Wat is dan de waarheid van de Kerk? Ook de Anglicaanse kerk? Met alle instituten gebeurde dat; daarom ben ik ertegen.

Alle instituten zijn bezig met Yoga, maar bezig zijn met Yoga maakt je nog geen Yogi. Bezig zijn met Yoga is āsana's doen, prāṇāyāma's doen. Dat heeft baat dat gaat u helpen, stress verminderen, kwalen verminderen. Ondanks dat je Yoga niet in een medisch kader moet plaatsen kun je

wisselwerking zijn tussen Buddhi en Manas. Manas heeft onderweg ook een grote waarde, maar Manas moet Manas overstijgen en dat is een praktisch ervaringsgericht proces. Dat kun je alleen oplossen door ervaring te hebben en een échte ervaring ligt, voor mij althans, mathematisch vast. Daar kun je niets aan veranderen. Een echte ervaring ligt vast. Ik heb zelf jaren Nāda Yoga beoefend; dan hoor je de geluiden van de chakra's. Je kunt in je meditatie een chakra ervaren, wat een energie explosie tweebrengt. Een kleine Melkweg die draait als een razende kolk en de vonken springen eraf. Als je dat ervaart, is dat heel indrukwekkend. Maar als je in plaats van deze ervaring allerlei theorieën over chakra's ontwikkelt dan zit je er mijlenver naast. Een chakra moet je ervaren; dat is de enige weg.

Als je een chakra ervaart op rājasische manier, dan vergeet je dit van je hele leven niet meer. Je kunt het ook sāttvisch ervaren. De meeste mensen spreken erover zonder ervaring. Op die manier zit je helemaal op een zijspoor. Heel het chakra systeem ligt mathematisch, wiskundig vast. Lagere en hogere wiskunde misschien, maar

alles ligt vast. De geluiden zijn sedert de oudheid bekend, bij de Grieken werden dit de zeven sferen genoemd, de zeven hemelen en sprak men van de muziek van de sferen, hemelse muziek. En zo hoor je het ook écht! Dat kun je niet uit de weg gaan. Als je begint te fantaseren en je beeldt je in wat je gehoord hebt, dan kun je dat met échte ervaring onmiddellijk aantonen. Als je het ervaart, dan ligt de volgorde vast, het opstijgen van chakra naar chakra. Het vertrekpunt kan ergens anders liggen. Iedereen met zijn golflengte, met zijn niveau, kan een ander vertrekpunt hebben. Het kan bijv. beginnen bij het geluid van de derde chakra, maar zelfs dan is de volgorde dezelfde.

De Zelfervaring of Eénheidservaring die ik gehad heb en waar ik jarenlang met niemand durfde over praten heeft mijn leven veranderd. Ik heb er wel met veel Swāmi's over gesproken, omdat ik graag bevestiging kreeg van andere grote meesters. Maar toen die Swāmi's begonnen te filosoferen daarover, wist ik dat ze die ervaring niet kenden, want dan hadden ze er met mij over kunnen praten. Mahārāj Ji (Swāmi Yogeśwarānanda Sarasvatī) was voor mij de enige die die ervaring duidelijk in detail in zijn verloop kende... Hij begreep mij. Elke échte ervaring is niet enkel in de geest maar is altijd lichamelijk, mentaal en spiritueel. Dat is een proces dat mathematisch verloopt en dan kun je daar niet over discussiëren in een democratisch systeem.

Mijn wens is dat de Yoga Federatie zelfstandig blijft en dan kan ze misschien Yoga blijven uitdragen; en ook dat mensen binnen de Yoga Federatie ervaring zouden opdoen dat ze weten waarover ze spreken. Dit laatste is het belangrijkste. De ervaring brengt zoveel geluk met zich mee dat je dit haast niet kan beschrijven. Indien iemand in je les een ervaring krijgt moet je toch op zijn minst kunnen aantonen dat dit niet abnormaal is; maar een normale ervaring is. Daarom moet Yoga, Yoga blijven en Yoga moet vertegenwoordigd worden door mensen die een minimale meditatieve ervaring hebben. Het uiterste is het doel; als je niet beseft dat het uiterste het doel is, dan blijf je eeuwig onderweg steken: je doet āsana's, prāṇāyāma's, je ademt juist, enz. Maar je komt niet tot de ervaring van Yoga.

In de Federatie zou het verder moeten gaan. De Federatie zou moeten bestaan uit een groep mensen die ervaring kunnen uitwisselen en anderen hierin kunnen ondersteunen. Na de academie zou er een verderzetting moeten zijn van Yoga met diezelfde mensen, zodat ze sāttvischer kunnen worden. Zo niet kun je geen transcendente ervaring hebben. De meeste mensen nemen enkel waar en reageren dat is ons leven, als je dat niet kan overstijgen dan blijf je in de dualiteit zitten, je moet buddhi ontwikkelen en sāttvischer worden. Zodat je andere inzichten kan ontwikkelen, die niet via de zintuigen ontwikkeld worden. Inspiratie of intuïtie...

Ik was zelf heel mijn jeugd ziek; lag van mijn vier tot mijn veertien jaar overwegend in mijn bed. Ik ging naar Katholieke scholen maar ik was daar niet tevreden mee. Ik leefde als kind, heel verlegen en bedeesd. Op een half jaar tijd heb ik mezelf helemaal veranderd. Ik heb daar moeite voor gedaan. Ik stelde mij vragen als waarom ben ik bang, verlegen, pessimistisch. Nadien had ik een groot verlangen; ik wilde weten bestaat God of niet dat zat in mij, dat stuwde mij. Ik begon te mediteren en wou daar uitsluiting over. Ik val de kerk niet aan of God niet aan, ondanks mijn uitspraken erover maar ik breek de fouten ervan wel af. U bevrijden van de dogma's is het beste wat je kan doen...

COLOFON

Deze YFN-nieuwsbrief wordt uitgegeven door de Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België. Deze vzw is opgericht in 1980. De YFN is een stichtend lid van de Europese Yoga Unie. Deze gratis publicatie voor alle leden van de YFN verschijnt viermaal per jaar.

Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België vzw
Maatschap. zetel: Kattestraat 120, 9400 Okegem - Ninove
Ondern. nr. 421.245.957 RPR Dendermonde

REDACTIERAAD

Herman Seymus, Flor Stickens, Rudi Lepoutre, Gert Vliegen, Dharma Muni en Nadine van Treeck

EINDREDACTIE Nadine van Treeck

LAY-OUT Gert Vliegen en Femke Hennissen

FOTO'S Dharma Muni, Yolanda Willems

OPLAGE 700 exemplaren

VOLGENDE NIEUWSBRIEF DEC'20

Teksten aanleveren voor 15/10/2020
via secretaris@yogafederatie.be

DRUKWERK EN POSTALE AFWERKING

Total Copy Service bvba, Herentals

V.U. Herman Seymus

Voorzitter YFN

Heidelaan 41 bus 5, B2547 Lint

voorzitter@yogafederatie.be

ADRESWIJZIGINGEN? SUGGESTIES?

Deel tijdig elke verandering van je persoonlijke contactgegevens mee aan de secretaris van de vereniging: secretaris@yogafederatie.be
Zo mis je geen belangrijke mededelingen of tijdschriften.

AANSPRAKELIJKHEID REDACTIE

De redactie onderschrijft niet noodzakelijk alle meningen die in niet-redactionele artikelen worden uitgedrukt.

De verantwoordelijke uitgever, noch de redactie, aanvaarden enige aansprakelijkheid voor de inhoud van de aangeleverde bijdragen en verslagen.

CONTACTADRES YOGA FEDERATIE:

Secretariaat van de Yoga Federatie van de Nederlandstaligen in België vzw
Elsbos 30 / 1 - 2650 Edegem
03/458 44 77
secretaris@yogafederatie.be

INFO OVER YOGALESSSEN

info@yogafederatie.be
0474/31.19.76

WWW.YOGAFEDERATIE.BE

Maatregelen tegen het coronavirus

1

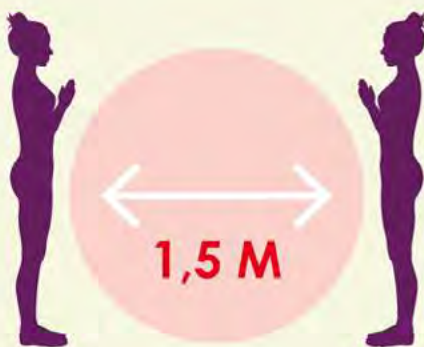
Bij (milde) verkoudheidsklachten en/of koorts bij jezelf of je huisgenoten: **blijf thuis!** We blijven als yogi's verbonden. Eventueel via online yogalessen.

2

Nu is het perfecte moment om jezelf een yogamat cadeau te doen. Neem dus je **eigen yogamat** mee en indien mogelijk je eigen props.

3

Vermijd fysiek contact en houd **1,5 meter afstand**. We kunnen elkaar begroeten met het namasté gebaar.

4

Wees een propere yogi: **was**, voor en na de les, thuis **je handen!**

5

Hoest en nies in de **binnenkant** van je **elleboog**. Was thuis wel je yogakleding.

6

Gebruik **papieren zakdoeken** en gooi deze na gebruik direct in de **prullenbak**. Dát is loslaten.

7

Raak zo min mogelijk je **gezicht** aan.